

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 31ης Μαΐου 2017¹

«Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο — Άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να συνεχίσει την εξέταση της καταγγελίας της προσφεύγουσας — Απουσία ενισχύσεως κατά το τέλος του προκαταρκτικού σταδίου εξετάσεως — Αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση — Προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως αποφάσεως περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο»

Στην υπόθεση C-228/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 22 Απριλίου 2016,

Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ), με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τους Ε. Μπουρτζάλα, δικηγόρο, Α. Οικονόμου, Ε. Σαλακά, Χ. Συνοδινό και Χ. Ταγαρά, δικηγόρους, καθώς και από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους Α. Μπουχάγιαρ και Έ. Gippini Fournier,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, E. Regan, J.-C. Bonichot (εισηγητή), A. Arabadjiev και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

¹ — Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση της η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Φεβρουαρίου 2016, ΔΕΗ κατά Επιτροπής (Τ-639/14, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ΕΥ:Τ:2016:77), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο κατήργησε τη δίκη επί προσφυγής της ΔΕΗ με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στο έγγραφο COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460, της 12ης Ιουνίου 2014, με την οποία απορρίφθηκαν καταγγελίες της ΔΕΗ στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων (στο εξής: απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1), ο οποίος ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014, προέβλεπε στο άρθρο 4, το οποίο επιγράφεται «Προκαταρκτική εξέταση της κοινοποίησης και αποφάσεις της Επιτροπής», τα εξής:

«1. Η Επιτροπή εξετάζει την κοινοποίηση μόλις τη λάβει. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 ή 4.

2. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση, σημειώνει τη διαπίστωση αυτή με σχετική απόφαση.

3. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο, ενώ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου [107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ], δεν δημιουργεί αμφιβολίες κατά πόσον συμβιβάζεται με την [εσωτερική] αγορά, το κηρύσσει συμβιβάσιμο με την [εσωτερική] αγορά (εφεξής αποκαλούμενη “απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων”). Στην απόφαση αυτή, αναφέρεται η συγκεκριμένη εξαίρεση της Συνθήκης που εφαρμόστηκε.

4. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δημιουργεί αμφιβολίες κατά πόσο συμβιβάζεται με την [εσωτερική] αγορά, αποφασίζει να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο [108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ] (εφεξής αποκαλούμενη “απόφαση για κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας”).

[...]»

- 3 Το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Αποφάσεις της Επιτροπής», προέβλεπε στην παράγραφο του 1 τα εξής:

«Μετά την εξέταση της ενδεχόμενης ύπαρξης παράνομων ενισχύσεων, εκδίδεται απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 ή 4. [...]»

Το ιστορικό της διαφοράς και η απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014

- 4 Η ΔΕΗ είναι παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα. Μεταξύ των πελατών της περιλαμβάνεται η Αλουμίνιον ΑΕ. Κατόπιν διαφοράς μεταξύ των δύο αυτών επιχειρήσεων σχετικά με το τιμολόγιο της ηλεκτρικής ενέργειας που προμηθεύει η ΔΕΗ, η ελληνική Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας καθόρισε ένα προσωρινό τιμολόγιο. Με καταγγελία που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 15 Ιουνίου 2012, η ΔΕΗ υποστήριξε ότι το τιμολόγιο αυτό την υποχρέωνε να προμηθεύει ηλεκτρική ενέργεια στην Αλουμίνιον σε τιμή χαμηλότερη των τιμών της αγοράς, πράγμα το οποίο αποτελεί παράνομη κρατική ενίσχυση.

- 5 Στις 31 Οκτωβρίου 2013 το διαιτητικό δικαστήριο που είχαν συστήσει η ΔΕΗ και η Αλουμίνιον καθόρισε, αναδρομικώς, την τιμή της παρεχόμενης από τη ΔΕΗ ηλεκτρικής ενέργειας σε επίπεδο ακόμη χαμηλότερο του προσωρινώς καθορισθέντος από την ελληνική Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας.
- 6 Στις 23 Δεκεμβρίου 2013 η ΔΕΗ υπέβαλε δεύτερη καταγγελία στην Επιτροπή υποστηρίζοντας ότι και η διαιτητική απόφαση συνιστούσε κρατική ενίσχυση.
- 7 Στις 6 Μαΐου 2014 η Επιτροπή γνωστοποίησε στη ΔΕΗ την προκαταρκτική της εκτίμηση, κατά την οποία δεν υπήρχε λόγος να συνεχίσει την εξέταση της καταγγελίας της 23ης Δεκεμβρίου 2013, με την αιτιολογία ότι η διαιτητική απόφαση δεν ήταν μέτρο καταλογιστέο στο κράτος και ότι δεν παρείχε κανένα πλεονέκτημα στην Αλουμίνιον. Απαντώντας, η ΔΕΗ κατέθεσε συμπληρωματικές παρατηρήσεις στην Επιτροπή με έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2014.
- 8 Με την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014, που περιήλθε στη ΔΕΗ με τη μορφή επιστολής, η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, ενημέρωσε την εταιρία αυτή ότι οι παρατηρήσεις που περιλαμβάνονταν στο έγγραφο της 6ης Ιουνίου 2014 δεν κλόνιζαν την προκαταρκτική εκτίμηση που περιλαμβανόταν στο έγγραφο της 6ης Μαΐου 2014 και ότι, «[κ]ατά συνέπεια, οι υπηρεσίες της ΓΔ Ανταγωνισμού συνήγαγαν ότι η σχετική πληροφορία [δεν ήταν] επαρκής για να δικαιολογήσει νέα εξέταση της καταγγελίας [...]».

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Αυγούστου 2014, η ΔΕΗ ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014.
- 10 Με έγγραφο της 7ης Οκτωβρίου 2014 που απευθύνθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή ζήτησαν, από κοινού, την αναστολή της εκκρεμούς διαδικασίας για χρονικό διάστημα έξι μηνών, ήτοι μέχρι τις 7 Απριλίου 2015, προκειμένου να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να επανεξετάσει τα ζητήματα που έθετε το δικόγραφο της προσφυγής. Το αίτημα αυτό έγινε δεκτό με διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 2014 του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου.
- 11 Στις 25 Μαρτίου 2015 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2015) 1942 τελικό, σχετική με την προβαλλόμενη κρατική ενίσχυση SA.38101 (2015/NN) (πρώην 2013/CP) υπέρ της Αλουμίνιον ΑΕ με τη μορφή τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας κάτω του κόστους κατόπιν διαιτητικής αποφάσεως (στο εξής: απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015).
- 12 Με δύο έγγραφα της 27ης Απριλίου και της 19ης Ιουνίου 2015 που απευθύνθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι, κατόπιν της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2015, η προσφυγή κατά της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014 είχε καταστεί πλέον άνευ αντικειμένου, καθώς και να καταργήσει τη δίκη. Η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος αυτού με έγγραφο της 3ης Ιουλίου 2015.
- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουνίου 2015, η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2015, η προσφυγή δε αυτή αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως ΔΕΗ κατά Επιτροπής (T-352/15), που εκκρεμεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 14 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη το Γενικό Δικαστήριο κατήργησε τη δίκη επί της προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014 με την αιτιολογία ότι η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 είχε καταργήσει και αντικαταστήσει τυπικώς την ως άνω απόφαση.

- 15 Κατά το Γενικό Δικαστήριο, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούσαν να κλονίσουν τη διαπίστωση αυτή.
- 16 Πρώτον, έκρινε ότι δεν εναπέκειτο σε αυτό να αποφανθεί επί της νομιμότητας της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2015, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων, όσο αυτή δεν έχει ανακληθεί. Ως εκ τούτου, απέρριψε το επιχείρημα περί ελλείψεως νομιμότητας της ως άνω αποφάσεως, του οποίου η αποδοχή θα συνεπαγόταν ότι η προσφυγή στην υπόθεση T-639/14 διατηρούσε το αντικείμενό της.
- 17 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι διατηρεί έννομο συμφέρον προς αποτροπή του ενδεχομένου επαναλήψεως της καταγγελλόμενης παρανομίας. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η προβαλλόμενη ως παράνομη αιτιολογία, ήτοι η έλλειψη δυνατότητας καταλογισμού του επίμαχου μέτρου στο κράτος, δεν περιλαμβάνεται στην απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014. Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα αν η προσφεύγουσα απέδειξε ή όχι την ύπαρξη παραβιάσεως των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής κατά της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2015.
- 18 Τέλος, τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο κατήργησε τη δίκη και όσον αφορά την καταγγελία της 15ης Ιουνίου 2012, καθόσον, με την από 25 Μαρτίου 2015 απόφασή της, η Επιτροπή την είχε απορρίψει σιωπηρώς.

Αιτήματα των διαδίκων

- 19 Με την αίτηση αναιρέσεως η ΔΕΗ ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
 - να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί των αιτημάτων της, με τα οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής δίκης.
- 20 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 21 Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα και νυν αναιρεσείουσα [στο εξής: αναιρεσείουσα] υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, ότι η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 είχε τυπικά αντικαταστήσει την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε, αφενός, να ελέγξει αν η προβαλλόμενη αντικατάσταση είναι νόμιμη και έγκυρη και, αφετέρου, να εξετάσει τη νομική βάση και τη νόμιμη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για μια τέτοια αντικατάσταση.
- 22 Με τον τρόπο αυτόν το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως συνεπέρανε ότι η απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014 «δεν αποτελούσε» πλέον μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης» και ότι, κατά συνέπεια, η υπόθεση T-639/14 είχε καταστεί άνευ αντικειμένου.

- 23 Εξάλλου, κατά την αναιρεσεύουσα, τυχόν απόρριψη του πρώτου λόγου θα έχει ως συνέπεια ότι η πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο θα περιβληθεί ισχύ δεδικασμένου, πράγμα το οποίο επηρεάζει άμεσα την προσφυγή της στην υπόθεση T-352/15. Συγκεκριμένα, στην ως άνω υπόθεση, η αναιρεσεύουσα αμφισβήτησε, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 μπορούσε νομίμως να αντικαταστήσει εκείνη της 12ης Ιουνίου 2014. Έτσι, η επιβεβαίωση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως θα έχει ως συνέπεια την αυτόματη απόρριψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση T-352/15.
- 24 Επιπλέον, επειδή η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ουδόλως παραθέτει αιτιολογία σχετική με την ως άνω προβαλλόμενη αντικατάσταση, πάσχει και λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.
- 25 Η Επιτροπή υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι οι σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως είναι δεόντως αιτιολογημένες, διότι, αφενός, από την αίτηση αναίρεσεως προκύπτει ότι η αναιρεσεύουσα ήταν κάλλιστα σε θέση να αντιληφθεί τη συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου και, αφετέρου, οι εκτιμήσεις που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο παρέχουν στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του. Στην πραγματικότητα, η αναιρεσεύουσα διαφωνεί με την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.
- 26 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς δεν προέβη σε εξέταση της νομιμότητας της αντικαταστάσεως της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014 με την απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015, καθόσον το κύρος της τελευταίας δεν αμφισβητήθηκε στην υπόθεση T-639/14. Η νομιμότητά της αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής στην υπόθεση T-352/15. Εφόσον η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 δεν έχει ακυρωθεί, πρέπει να καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας των πράξεων των οργάνων της Ένωσης και να παράγει τα έννομα αποτελέσματά της.
- 27 Επιπλέον, η ακύρωση της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014 δεν μπορεί να παράσχει κανένα πλεονέκτημα στην αναιρεσεύουσα σε σχέση με την παρούσα κατάστασή της, καθόσον, με την έκδοση της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2015, η Επιτροπή είχε όντως προβλέψει το ενδεχόμενο να την ακυρώσει το Γενικό Δικαστήριο λόγω τυπικής πλημμέλειας. Η ως άνω απόφαση είναι απλώς ένα έγγραφο που υπογράφεται από έναν υπάλληλο της Επιτροπής και όχι «επίσημη απόφαση» της Επιτροπής, δεόντως δημοσιευθείσα. Επομένως, η ακύρωση της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2014 θα υποχρέωνε εν πάση περιπτώσει την Επιτροπή να εκδώσει επίσημη απόφαση, όπως η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015.
- 28 Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων αυτών, η Επιτροπή εκτιμά ότι το δεδικασμένο όσον αφορά την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν είναι ικανό να επηρεάσει τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλονται στην υπόθεση T-352/15.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 29 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, μετά την υποβολή ενδεχόμενων συμπληρωματικών παρατηρήσεων από τους ενδιαφερομένους ή την παρέλευση εύλογης προθεσμίας προς τούτο, η Επιτροπή υποχρεούται, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, να περατώσει το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως, εκδίδοντας απόφαση δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 2, 3 ή 4, του κανονισμού αυτού, δηλαδή απόφαση διαπιστώνουσα ότι δεν υφίσταται ενίσχυση, ή απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων ή απόφαση περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας (απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-362/09 P, EU:C:2010:783, σκέψη 63).
- 30 Όπως προκύπτει, ιδίως, από τις σκέψεις 15 έως 18 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, με την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014 η Επιτροπή εξέδωσε πράξη περί θέσεως της υποθέσεως στο αρχείο, με την οποία αποφάσισε να σταματήσει την προκαταρκτική διαδικασία έρευνας που είχε κινηθεί με

την καταγγελία της αναιρεσείουσας, διαπίστωσε ότι από τη διεξαχθείσα εξέταση δεν μπορούσε να συναχθεί η ύπαρξη ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και, επομένως, αρνήθηκε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

- 31 Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή έλαβε οριστική θέση επί του αιτήματος της αναιρεσείουσας να διαπιστωθεί παράβαση των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ. Επιπλέον, δεδομένου ότι η απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014 εμπόδισε την αναιρεσείουσα να καταθέσει τις παρατηρήσεις της στο πλαίσιο επίσημης διαδικασίας έρευνας, η απόφαση αυτή παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντά της. Επομένως, η ως άνω απόφαση συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-362/09 P, EU:C:2010:783, σκέψη 66).
- 32 Ναι μεν το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η Επιτροπή μπορεί να προβεί στην ανάκληση αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο καταγγελίας αφορώσας ενίσχυση η οποία φέρεται ως παράνομη, προκειμένου να επανορθώσει έλλειψη νομιμότητας από την οποία πάσχει η εν λόγω απόφαση (απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-362/09 P, EU:C:2010:783, σκέψη 70), πλην όμως η έκδοση αμιγώς επιβεβαιωτικής αποφάσεως δεν μπορεί να λογίζεται ως τέτοια ανάκληση.
- 33 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια πράξη είναι αμιγώς επιβεβαιωτική υφιστάμενης πράξεως όταν δεν περιλαμβάνει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με την πράξη αυτή (απόφαση της 3ης Απριλίου 2014, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών και ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, σκέψη 69 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Αντιθέτως, δεν είναι επιβεβαιωτική μιας προηγούμενης απορριπτικής αποφάσεως η απόφαση εκείνη με την οποία γίνεται δεκτή, εν όλω ή εν μέρει, ένσταση του ενδιαφερομένου (βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Μαΐου 1980, Kuhner κατά Επιτροπής, 33/79 και 75/79, EU:C:1980:139, σκέψη 9).
- 35 Επιπλέον, προσφυγή κατά επιβεβαιωτικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη μόνον εάν η επιβεβαιούμενη απόφαση έχει καταστεί απρόσβλητη έναντι του ενδιαφερομένου, λόγω μη εμπρόθεσμης ασκήσεως ένδικης προσφυγής. Στην αντίθετη περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να προσβάλει είτε την επιβεβαιούμενη είτε την επιβεβαιωτική απόφαση ή και τις δύο (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Weißenfels κατά Κοινοβουλίου, C-135/06 P, EU:C:2007:812, σκέψη 54).
- 36 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 απλώς επιβεβαίωσε την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014, καθόσον, κατόπιν επανεξετάσεως των στοιχείων που της είχαν υποβληθεί, η Επιτροπή απλώς επανέλαβε την άρνησή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας χωρίς, εξάλλου, να προσθέσει κάποιο νέο στοιχείο. Κατά συνέπεια, η απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014 δεν ανακλήθηκε με εκείνη της 25ης Μαρτίου 2015.
- 37 Εξάλλου, αν γινόταν δεκτό ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η έκδοση από την Επιτροπή νέας αποφάσεως οδηγεί σε κατάργηση της δίκης επί της προσφυγής ακυρώσεως κατά της αρχικής αποφάσεως, τούτο θα υπονόμει την αποτελεσματικότητα της προσφυγής στη δικαιοσύνη.
- 38 Πράγματι, θα αρκούσε να θέσει η Επιτροπή στο αρχείο την καταγγελία που υποβάλλει ενδιαφερόμενος, στη συνέχεια, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής από τον εν λόγω ενδιαφερόμενο, να ανακαλέσει την απόφαση περί θέσεως στο αρχείο, να κινήσει εκ νέου το προκαταρκτικό στάδιο εξετάσεως και να επαναλάβει τις εν λόγω ενέργειες όσες φορές χρειάζεται, προκειμένου να αποφύγει οποιονδήποτε δικαστικό έλεγχο της δράσεώς της (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-362/09 P, EU:C:2010:783, σκέψη 68).

- 39 Το ίδιο ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν, όπως εν προκειμένω, η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας η οποία έχει κινηθεί κατόπιν προσφυγής ακυρώσεως στρεφόμενης κατά αποφάσεως περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο, ζητεί την αναστολή της εν λόγω διαδικασίας προκειμένου να επανεξετάσει την υπόθεση και, στη συνέχεια, απλώς επιβεβαιώνει την αρχική απόφασή της.
- 40 Η κατάσταση δεν μπορεί να είναι διαφορετική παρά μόνον όταν η Επιτροπή αντικαθιστά μιαν απόφαση περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο προκειμένου να επανορθώσει έλλειψη νομιμότητας από την οποία πάσχει η εν λόγω απόφαση, αναφέροντας παράλληλα τη φύση της ελλείψεως νομιμότητας από την οποία πάσχει η απόφαση αυτή (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-362/09 P, EU:C:2010:783, σκέψη 70).
- 41 Εντούτοις, και εν πάση περιπτώσει, από την απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 δεν προκύπτει ότι, με την έκδοσή της, η Επιτροπή θέλησε να ανακαλέσει την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014 προκειμένου να επανορθώσει έλλειψη νομιμότητας από την οποία αυτή έπασχε ενδεχομένως.
- 42 Εν προκειμένω, προς εξασφάλιση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, το Γενικό Δικαστήριο θα μπορούσε ιδίως να ερωτήσει την αναιρεσείουσα αν επιθυμούσε να προσαρμόσει τα αιτήματά της, κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως της 25ης Μαρτίου 2015, και να τα στρέψει επίσης κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως, όπως κάθε προσφεύγων δύναται να πράξει δυνάμει του άρθρου 86 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε περίπτωση που η πράξη κατά της οποίας έχει ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως αντικαθίσταται ή τροποποιείται από άλλη πράξη έχουσα το ίδιο αντικείμενο.
- 43 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, εσφαλμένως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015 είχε τυπικά αντικαταστήσει την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014 και ότι, επομένως, η διαφορά είχε πλέον καταστεί άνευ αντικειμένου, με αποτέλεσμα την κατάργηση της δίκης επί της ως άνω διαφοράς.
- 44 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτή και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη να αναιρεθεί, χωρίς να απαιτείται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι και τα σχετικά επιχειρήματα.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 45 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 46 Δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο εν προκειμένω· δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να καταργηθεί η δίκη, χωρίς να εξετάσει το παραδεκτό της προσφυγής ή την ουσία της διαφοράς, το Δικαστήριο κρίνει ότι η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση και ότι η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο, το δε Δικαστήριο πρέπει να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Φεβρουαρίου 2016, ΔΕΗ κατά Επιτροπής (T-639/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:77).**
- 2) **Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Silva de Lapuerta

Regan

Bonichot

Arabadjiev

Fernlund

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 31 Μαΐου 2017.

Ο Γραμματέας
A. Calot Escobar

Η Πρόεδρος του πρώτου
τμήματος
R. Silva de Lapuerta